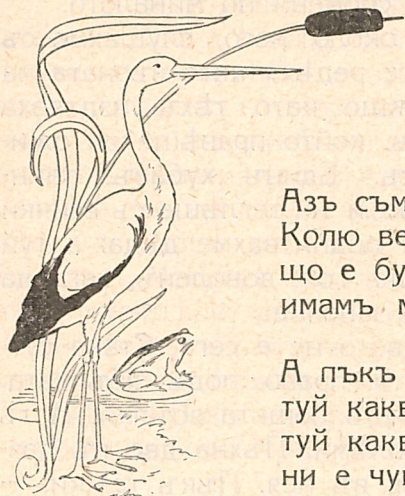

ПЪРВАЧЕ

Азъ съмъ ученъ и голѣмъ,
Колю вече съ прѣстъ ме сочи;
що е букви, цифри — знамъ,
имамъ моливъ, имамъ плоча.

А пъкъ Колю е дете:
туй какво е класна стая;
туй какво е **а, бе, ве** —
ни е чувалъ, нито знае.

Тоя малъкъ маминъ синъ
може само да лудува —
не е виждалъ нивга чинъ,
и букваръ не е сънувалъ.

А пъкъ азъ съмъ тѣй голѣмъ!
въ улицата важно крача:
що е цифри, букви знамъ,
ученикъ съмъ азъ — първаче.

Н. Фурнаджиевъ

